

nævnet og indbringes for domstolene af afgørelsens adressat, af enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen, af den stedlige kommunalbestyrelse og det stedlige regionsråd og af Sundhedsstyrelsen.

Kommunalbestyrelsens afgørelser som tilsynsmyndighed efter vandforsyningslovens kapitel 10 og 11 kan påklages til Miljøklagenævnet af afgørelsens adressat, Sundhedsstyrelsen og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen.

Som nævnt ovenfor kan forsvarsministeren udstede forbud til et skib mod videre sejlads eller andre aktiviteter efter havmiljølovens §§ 43 og 43 a for at forhindre eller bekæmpe forurening eller påbyde, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinjer, hvis der er sket eller er fare for ulovlig udtømning eller udledning. Der kan endvidere i visse tilfælde udstedes forbud mod, at et skib anløber danske havne.

Afgørelser efter disse bestemmelser kan påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold, jf. havmiljølovens § 51 a.

Miljøstyrelsens påbud efter bestemmelserne i § 10 i bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg kan påklages til miljøministeren.

Efter lov om miljø og genteknologi og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug kan der, når der foreligger et ulovligt forhold, meddeles påbud om i videst muligt omfang at genoprette den hidtidige tilstand. Sådanne påbud kan ikke påklages, men kan indbringes for domstolene af dem, som må anses for søgsmålsberettigede, i udgangspunktet afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen.

Naturbeskyttelsesloven indeholder ikke bestemmelser, der positivt fastsætter i hvilke tilfælde, der kan meddeles påbud. Det antages i praksis, at påbud kan meddeles om genopretning af en ulovlig tilstand. Der er en begrænset klageadgang til Naturklagenævnet for så vidt, at der ikke kan klages over påbuddets indhold, men der kan klages over, hvorvidt der foreligger et ulovligt uforhold, og dermed om der er grundlag for påbuddet. Klageberettigede er adressaten, ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører, offentlige myndigheder samt en række lokale og landsdækkende organisationer, der varetager naturinteresser i bred forstand. Tilsvarende regler findes i den øvrige lovgivning på naturområdet med forskellige variationer mht. klageadgangen for organisationer i påbudssager, men som giver enhver med en individuel, væsentlig interesse klageadgang.

Alle de omtalte afgørelser kan indbringes for domstolene.

2.5.2. Lovforslaget

Det følger af miljøansvarsdirektivets artikel 12, at fysiske eller juridiske personer, som er eller kan forventes at blive berørt af en miljøkade eller en overhængende fare for en miljøkade, og miljø- og naturorganisationer, som har en tilstrækkelig interesse i beslutningsprocessen på miljøområdet, skal have adgang til at kræve, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger efter direktivets regler. Det overlades til medlemsstaterne at fastlægge, hvornår sådanne miljø- og naturorganisationer har en tilstrækkelig interesse som nævnt.

Dette krav foreslås gennemført ved dette lovforslags § 36 for så vidt angår foranstaltninger, der skal iværksættes, efter at det er afgjort, at der er en miljøskaade eller en overhængende fare herfor og ved bestemmelser i §§ 1-12 og regler udstedt i medfør af § 13 i forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love for så vidt angår retten til at kræve, at den relevante tilsynsmyndighed efter de respektive love på miljø- og naturområdet, vurderer og træffer afgørelse om, at der er en miljøskaade eller en overhængende fare herfor.

Det følger desuden af direktivets artikel 13, at de fysiske og juridiske personer, foreninger og organisationer m.v., der er tillagt retten til at rejse en sag efter direktivets artikel 12, tillige skal have adgang til at få prøvet den kompetente myndigheds afgørelser om foranstaltninger i forhold til en miljøskaade og en overhængende fare herfor. Dette kan ske enten ved klage til et uafhængigt administrativt organ (nævn) eller ved at indbringe en afgørelse for domstolene.

Dette krav foreslås gennemført ved dette lovforslags § 55 om klage for så vidt angår foranstaltninger, der skal iværksættes, efter at det er afgjort, at der er en miljøskaade eller en overhængende fare herfor. Dette krav foreslås ligeledes ved tilsvarende bestemmelser i §§ 1-12 og i regler udstedt i medfør af § 13 i forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love for så vidt angår de afgørelser, der vedrører, om der er en miljøskaade eller en overhængende fare herfor, og som den relevante tilsynsmyndighed efter de respektive love træffer.

Særligt for så vidt angår fristen for at indbringe afgørelser efter miljøskadeloven for domstolene, påpegede Advokatrådet i forbindelse med Miljøministeriets høring af lovforslaget i 2006, at der i den gældende jordforureningslov er fastsat en søgsmålsfrist på 12 måneder som følge af, at der er tale om komplicerede